

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222011365
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7222011365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou v trestnej veci obžalovaného F. W. stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25. novembra 2022 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného F. W., nar. XX.XX.XXXX v O., D., trvale bytom W., O. U. XX, prechodne bez prihlásenia bytom W., Y. X, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 105/22/8803 zo dňa 28.10.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v Košiciach na ulici O. U. XX a inde od času vydania neodkladného opatrenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021, ako otec maloletej H..W., nar. XX.XX.XXXX, nerešpektoval uvedené uznesenie, ktorým bolo v jeho I. bode nariadené, aby otec F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. U. XX, W., odovzdal mal. H..W.. do starostlivosti matky H. V., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., časť X. XX, okres O., pričom uvedené uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 o nariadení neodkladného opatrenia bolo po odvolaní povinného potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/335/2021 zo dňa 23.12.2021, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.01.2022, následne dňa 17.05.2022 bol realizovaný výkon rozhodnutia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2022 zo dňa 16.05.2022, kedy bola mal. H..W.. odňatá a odovzdaná matke H. V., teda obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia tým, že odmietal odovzdať maloletú dcéru H..W., nar. 10.08.2011, do starostlivosti matky H. V., nakoľko skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkyne, prečítaním listín a predložením vecného dôkazu - obrazovo - zvukového záznamu.

Obžalovaný F. W. urobil po prednesení obžaloby a poučení o jeho právach vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne v rámci výpovede rovnako ako v prípravnom konaní tvrdil, že nemaril výkon neodkladného opatrenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.12.2021 v tom, že neodovzdal svoju maloletú dcéru H. W. do starostlivosti jej matky H. V., pretože chcel tak urobiť, dcéru na to pripravil, zbalil jej osobné veci a urobil všetko pre to, aby došlo k odovzdaniu dieťaťa.

Pravdou je, že voči predmetnému neodkladnému opatreniu Okresného súdu Trebišov sa odvolal, keďže dcéra odmietala matku a vzhľadom na jej vek a psychickú vyspelosť tým v podstate aj rešpektoval dcérino naladenie. Krajský súd v Košiciach však rozhodnutím, ktoré mu bolo doručené niekedy v decembri 2021, potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Trebišov, čo už musel akceptovať a dcére

vysvetľoval, že aspoň zatiaľ musí ísť k matke, ale že to nie je konečné rozhodnutie ohľadom jej výchovy. Keď na dcéru ohľadom otázky stretnutia s jej matkou tlačil, plakala, nechcela si to dať vysvetliť. V ostatnom ho dieťa rešpektuje ako rodiča, plní všetky jeho usmernenia a príkazy, aj keď niekedy po jeho opakovaných žiadostiach, výchovné problémy s ňou nemá. Rovnako tak si dcéra plní svoje školské povinnosti, okrem slovenského jazyka z ostatných predmetov dosahuje výborné výsledky.

Odňatiu dcéry a jej odovzdaniu matke predchádzalo len jedno stretnutie dňa 04. alebo 05.01.2022, kedy matka prišla so svojou kamarátkou Y. Y. pre dieťa, ktoré aj napriek tomu, že sa ho snažil na stretnutie a odchod s matkou pripraviť, odmietlo tak urobiť. Potom ako mu poškodená zavolať že je na mieste a pripravená prevziať dcéru, vyšiel s maloletou pred bránu na O. U. XX, s vecami ktoré jej zbalil. Dcéra vyslovene a jasne povedala matke, že s ňou ísť nechce. S poškodenou sa rozprávali asi desať minút, poukazoval na to, že sama vidí, že dieťa s ňou nechce ísť, že ju odmieta. Dieťa nepovažuje za hračku s ktorou by mohol, zvlášť v tom veku, nakladať ako on chce a nechce ju ani biť, aby ho uposlúchla. Celý priebeh tohto stretnutia si nahrával, na čo poškodenú aj upozornil. Po niekoľkých minútach sa dcéra otočila a odišla domov. Poškodená mu vytkla, že je to jeho vina. Oponoval jej s poukazom na to, že aj predtým keď dcéru zobrala, táto chcela ísť späť k nemu.

Pred týmto stretnutím a ani potom ho matka maloletej nekontaktovala s tým, že príde pred dcéru. Okrem tohto jedného prípadu sa od neho vykonanie neodkladného opatrenia nevyžadovalo.

Dňa 06.05.2022 mu prišlo upozornenie na mobil, že dcéra chýba na vyučovacom procese. Obratom dcére telefonoval, avšak jeho opakované pokusy o kontakt s ňou boli úspešné až po troch, štyroch hodinách. V telefóne dcéra plakala a povedala mu, že musela ísť s matkou, lebo inak by mal problém. Počas tohto rozhovoru, ako neskôr zistil, sa matka pokúšala odňať dcéru mobil, aby im tak zabránila v kontakte. O týždeň nato, v sobotu ráno prišiel pre dcéru, aby realizoval právo styku. Matka odmietala dcéru pustiť s odôvodnením, že v zmysle neodkladného opatrenia si ju mal prevziať v L. a nie v X., ktoré sú tri kilometre od L., kde matka maloletej býva. Reakcia dcéry bola taká, že preskočila plot a skočila mu do auta. V nedeľu o 17,00 hod. dcéru odviezol späť k jej matke. Následne bol s dcérou v denno-dennom telefonickom kontakte. Plakala, nechcela tam byť, nechcela chodiť do školy v L., kde sa z cudzích jazykov, ktoré sa učila v Košiciach, vyučovala len angličtina, aj to na nízkej úrovni. V Košiciach dcéra navštevovala aj základnú umeleckú školu, bola úspešná, jej práce sa dostávali na výstavy. Potom nemal s dcérou kontakt a ani žiadne informácie o nej asi päť dní, pretože matka jej zobrala telefón. Dcére sa ale prostredníctvom matkinho notebooku podarilo s ním spojiť, napísala mu mail, že matka a jej partner V. ju zbili, matka ju udrela do hlavy, V. chytil za ruky a hodil do izby.

O dva dni nato, dňa 29.05.2022, poškodená dovezla dcéru do Košíc a vrátila mu ju. Z auta ani len nevystúpila a nevysvetlila mu prečo dcéru vracia. Dcéra mala modrinu na hlave, navštívil s ňou lekára. Odvtedy poškodená dcéru žiadnym spôsobom nekontaktuje. Dcéra napísala matke až začiatkom tohto školského roka, aby jej poslala peniaze na školské potreby. Matka jej odpísala aby na to zabudla, že ako sme chceli, tak máme. V súvislosti so spomenutým zranením dcéry podal trestné oznámenie, priestupok sa však nepodarilo preukázať.

Maloletá H. pochádza z jeho manželstva s poškodenou, ktoré bolo v januári 2019 ruským súdom v Y. rozvedené. Ohľadom rodičovských práv a povinností k maloletej tento súd nekonal, pretože dieťa malo trvalý pobyt na Slovensku, v L., kde s poškodenou a maloletou bývali v rodinnom dome, ktorý kúpili v roku 2012 a ktorý je predmetom konania o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Príslušným na konanie vo veci starostlivosti o dcéru bol teda Okresný súd v Trebišove, ktorý konal štyri roky. Ešte dňa 23.09.2021 rozsudkom zveril maloletú do starostlivosti matky a jeho zaviazal platením výživného 80,00 € mesačne, zároveň upravil jeho styk s maloletou. Na podklade jeho odvolania Krajský súd v Košiciach rozhodnutím zo dňa 28.09.2022 zrušil tento rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec Okresnému súdu Trebišov, aby znovu konal a rozhodol. Nasledoval ďalší rozsudok zo dňa 23.11.2022, ktorým Okresný súd Trebišov zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, matku maloletej zaviazal vyživovacou povinnosťou v rozsahu 70,00 € mesačne a upravil styk matky s maloletou na každú párnú sobotu od 10,00 hod. do 18,00 hod.. Týmto rozsudkom bola schválená rodičovská dohoda, je právoplatná a znamená to teda, že maloletá je definitívne v jeho osobnej starostlivosti. Na ostatnom pojednávaní maloletá nebola vypočutá, ale predtým trikrát vypovedala, že nechce byť s matkou, že sa bojí V., aj v rámci psychologických vyšetrení uvádzala, že sa k nej menovaný neprímerane správal, že k nej liezol do postele, hladkal ju.

Svedkyňa - poškodená H. V. vypovedala, že na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.12.2021 kontaktovala obžalovaného telefonicky, aby maloletú pripravil, lebo pre ňu v konkrétnom čase príde. Povedal jej, že dcéra k nej ísť nechce. Dňa 05.01.2022 prišla s Y. Y. do miesta bydliska dcéry a obžalovaného okolo 10,00 hod. alebo 10,30 hod.. Obžalovaný s dcérou vyšli na schody pred vchod

do obytného domu, kde sa odohrala scéna v zmysle, že dcéra sa skrývala za otcom, ktorý povedal „H. s tebou ísť nechce, vidíš, že nechce“. Bolo evidentné, že obžalovaný sa dcéru nesnažil motivovať k tomu, aby s ňou odišla. Dohovárala mu aby s ňou porozprával, aby ju poprosil aby šla s ňou. Asi po troch minútach dcéra ušla do obytného domu. S obžalovaným pokračovali v rozhovore ešte asi päť minút, potom sa aj on otočil a odišiel bez toho, aby sa dohodli na ďalšom postupe. Následne mu asi dvakrát písala e-mail, prosila ho, aby jej dcéru odovzdal, čo zostalo bez reakcie.

Dňa 26.03.2022 prišla s Y. opäť pred obytný dom obžalovaného a zatelefonovala dcére s otázkou, či pôjde s nimi. Dcéra odpovedala „ja nikde nejdem“ a zložila jej telefón.

Požiadala o výkon súdneho rozhodnutia a dňa 19.05.2022 zobrali dcéru zo školy. Asi po dvoch týždňoch ju však odviezla späť k otcovi. Počas pobytu u nej obžalovaný dcéru každú druhú hodinu telefonicky kontaktoval, čo ju veľmi ovplyvňovalo. Inak sa z pobytu u nej tešila, videla malého bračeka, kočikovala ho, všetko by bolo v poriadku, keby jej obžalovaný netelefonoval. Potom ako maloletá strávila víkend s otcom, šlo všetko dolu vodou. Odmietala chodiť do školy s tým, že ju „nezákonne“ dávajú do parchovianskej školy, bolo zjavné, že bola otcom ovplyvnená. Dcére zobrala telefón a chvíľku bolo všetko v poriadku. Kúpila jej však počítač, z ktorého dcéra napísala obžalovanému, že ju udrela. Dňa 28.05.2022 sa pred jej domom objavili policajti zo Sečoviec, ktorým obžalovaný nahlásil, že dcéru bije. Dcéra im akoby naučene povedala „áno, mamka ma udrela a nezákonne ma dala do školy“, pričom bližšie neobjasnila ako sa to malo stať. Po dlhom rozhovore s manželom dospeli k tomu, že pobyt maloletej u nich je pre ňu aj pre nich nebezpečný, že naozaj môže vyskočiť z okna, o čo sa aj snažila, utiecť, atď.. Na druhý deň, teda 29.05.2022, dcéru vrátila obžalovanému.

Vždy sa snažila o dohodu ohľadom starostlivosti o maloletú, chcela to riešiť slušne, ľudsky, mimo súdu, ale zo strany obžalovaného nebola žiadna snaha. Maloletá kopírovala postoj svojho otca a nechcela byť s ňou.

Svedkyňa Y. Y. vypovedala, že od poškodenej vedela, že s bývalým manželom, obžalovaným, bojovala o svoju dcéru, že sa s ňou chcela aspoň stretávať, čo obžalovaný ignoroval. Potom ako nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť neodkladné opatrenie šla s poškodenou pred obytný dom obžalovaného. Obžalovaný vyšiel z brány s cestovnou taškou spolu s maloletou. Vystúpili z auta, poškodená mala v ruke neodkladné opatrenie a začala obžalovanému vysvetľovať, že na podklade tohto musí dcéru pustiť. Obžalovaný povedal, že dcéra má zbalenú tašku, ale že ísť nechce. Poškodená povedala, že súd rozhodol a že či chce či nechce má právo na to, aby dcéru zobrala. Obžalovaný ale stále opakoval, že dcéra nechce odísť. Poškodená dookola vysvetľovala, že je na to papier. Počas tohto stretnutia stála maloletá za svojim otcom a mlčala. Keď sa jej poškodená opýtala či chce s ňou ísť, tak len pokrútila hlavou na znak, že nechce. Maloletá akoby sa za svojho otca celý čas schovávala a bolo zrejmé, že nechcela odísť s matkou. Asi po piatich minútach sa maloletá otočila a odišla. Ešte pred týmto stretnutím bola asi v dvoch prípadoch svedkom toho ako poškodená telefonovala svojej dcére, mobil zapla na hlasitý odposluch a teda počula, keď maloletá povedala matke, že s ňou nechce komunikovať, že s ňou nechce byť, že je zlá matka.

S obžalovaným a poškodenou sa pozná odkedy prišli na Slovensko. Vnímala, že na poškodenej bola po celý čas trvania manželstva s obžalovaným všetka starostlivosť o domácnosť a o maloletú. Pracovala u nich v krajčírskych dielni a videla ako sa poškodená vždy snažila aj o to, aby zarobila peniaze. Keď nebola práca v dielni, hľadala iný spôsob zárobku, napríklad čistila a predávala orechy. Bola dobrou matkou, dcére sa venovala koľko mohla. Obžalovaného nikdy nevidela aby sa s dcérou hral a pretože si dlho cmúľala prsty hneval sa a zviazal jej ich šnúrkou dokopy. Dokonca maloletú zabudol vyzdvihnúť zo škôlky. Vzťah maloletej k poškodenej sa zhoršil podľa nej preto, lebo boli dlho odlúčené, obžalovaný bránil aj telefonickému kontaktu a maloletá verila všetkému čo jej o matke povedal otec.

Aj v marci 2022 bola s poškodenou v mieste bydliska obžalovaného a maloletej. Poškodená volala dcére, ktorá s ňou ale odmietla ísť. Nevie či sa vtedy poškodená kontaktovala aj s obžalovaným.

Po zrealizovaní výkonu predbežného opatrenia bola u poškodenej na návšteve jedenkrát. Maloletá jej ukázala, že dostala notebook, klavír, nové oblečenie a obuv. Zahrala im na klavíri a povedala, že sa teší že je u matky, lebo tam sú zvieratá. Vyzerala ako šťastné dieťa, bola v pohode. Všimla si modrinu na čele maloletej, ktorá jej k tomu povedala, že bola agresívna voči matke, tak ju manžel matky zobral za ruky a že jej spadol na hlavu vzorkovník s látkami zavesený na dverách. Raz prišla maloletá s kočíkom na návštevu k nej, býva totižto len niekoľko domov od bydliska poškodenej, a ukazovala, že od mamy má nové šaty.

Obrazovo - zvukový záznam vyhotovený dňa 05.01.2022 obžalovaným na ul. O. U. za použitia mobilného aparátu a prenesený na CD nosič, zabezpečený OR PZ Košice dňa 25.03.2022, bol predložený a

prehratý na hlavnom pojednávaní na technickom zariadení. Stretnutie obžalovaného, poškodenej, maloletej za prítomnosti svedkyne Y. Y. dňa 05.01.2022 pred vchodom do obytného domu na O. U. XX v Košiciach prebehlo tak, ako sa k nemu osoby vypočuté v trestnom konaní vyjadrovali. Obžalovaný mal v ruke cestovnú tašku, v ktorej mali byť podľa jeho výpovede osobné veci maloletej. Maloletá sa počas rozhovoru jej rodičov skrývala za obžalovaným a na žiadosť poškodenej aj verbalizovala, že s ňou ísť nechce, že nepôjde a po niekoľkých minútach vybehla po schodoch ku bráne a vošla do vchodu. Poškodená sa odvolávala na právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie, ktorým bolo obžalovanému nariadené odovzdanie maloletej do jej starostlivosti a obžalovaný poukazoval na stanoviská maloletej a jej prejavenu neochotu ísť s poškodenou.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listiny:

Uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021, ktorým bolo nariadené, aby otec, t.j. obžalovaný, odovzdal maloletú H. W., nar. XX.XX.XXXX, do starostlivosti matky, prispieval na výživu maloletej výživným vo výške 40,00 € mesačne a oprávnilo obžalovaného stretávať sa s maloletou každý párný víkend v mesiaci od soboty od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod., na styk mal maloletú prevziať a po styku ju odovzdať pred Obecným úradom L..

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/335/2011 zo dňa 23.12.2021, ktorým bolo o odvolaní obžalovaného podanom proti vyššie citovanému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia rozhodnuté tak, že uznesenie bolo potvrdené.

Správa Okresného súdu Trebišov zo dňa 21.02.2022, z ktorej vyplýva, že uznesenie sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021 o nariadení neodkladného opatrenia bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/335/2021 zo dňa 23.12.2021 a nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.01.2022.

Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podala na Okresnom súde Trebišov dňa 10.01.2022 poškodená H. V. po tom, ako nedošlo dňa 05.01.2022 k odovzdaniu maloletej H. W. do jej starostlivosti.

Výpis z e-mailovej schránky poškodenej, z ktorého vyplýva, že v dňoch 04.01., 10.01. a 20.01.2022 adresovala obžalovanému výzvu na odovzdanie maloletej H. do jej osobnej starostlivosti. Listina nepreukazuje, či poškodený tieto e-maily otvoril, resp. prečítal.

Uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2022, obidve zo dňa 16.05.2022, ktorými bol nariadený výkon rozhodnutia na odovzdanie maloletej H. W. do osobnej starostlivosti matky H. V. na základe vykonateľného uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021 a účastníci boli upovedomení o termíne výkonu rozhodnutia dňa 17.05.2022 o 09,45 hod. a mieste výkonu rozhodnutia základná škola W. XX, Košice.

Žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri výkone rozhodnutia adresoval Okresný súd Trebišov riaditeľke Základnej školy W. XX v Košiciach dňa 16.05.2022 s tým, aby zabezpečila čo najviac šetrný priebeh výkonu rozhodnutia, aby pri ňom neboli prítomné iné deti a ich zákonní zástupcovia a bol čo najmenšou ujmou pre maloletú.

Zápisnica z výkonu rozhodnutia vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2022 zo dňa 17.05.2022 vypovedá o tom, že pri odovzdaní maloletej H. jej matke boli prítomní sudkyňa OS Trebišov T. P. L., vyššia súdna úradníčka uvedeného súdu, kolízna opatrovníčka, zamestnankyňa ÚPSVaR Trebišov, psychologička Referátu poradensko - psychologických služieb pri ÚPSVaR Košice, riaditeľka ZŠ W. XX, Košice a dvaja príslušníci PZ z OO PZ Košice - Západ. Z textu zápisnice vyplýva okrem iného to, že priebeh výkonu rozhodnutia bol zaznamenávaný aj pomocou technického zariadenia na zaznamenávanie zvuku a obrazu a záznam sa bude uchovávať na nosiči dát založenom v prílohovej obálke v súdnom spise.

Sms komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou zo dňa 27.05.2022, kde poškodená oznamuje obžalovanému, že „ide dávať to na exekúciu“. Obžalovaný žiada poškodenú, aby vrátila dcére telefón. Dňa 29.05.2022 oznámila poškodená obžalovanému, že o hodinu dovezú H. a požiadala ho, aby bol doma.

Uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2022 zo dňa 17.05.2022 ktorým bolo konanie o nariadení výkonu rozhodnutia na odovzdanie maloletej H. W. do starostlivosti matky, vedenom na návrh matky H. V., rod. J., zastavené a to z dôvodu, že výkon rozhodnutia prebehol dňa 17.05.2022 v priestoroch základnej školy na W. XX v Košiciach.

Podanie obžalovaného zo dňa 30.05.2022 adresované Krajskému súdu v Košiciach k sp. zn. 8CoP/336/2021, ktorým dal na vedomie, že maloletá H. bola dňa 29.05.2022 odovzdaná matkou opäť do jeho starostlivosti. Prílohu podania tvorili vyhlásenie maloletej, v ktorom popisovala okolnosti výkonu rozhodnutia, svoje pocity počas pobytu u matky a vyjadrila ochotu stretávať sa s matkou v Košiciach, bez prítomnosti V., sms - správy poškodenej zo dňa 29.05.2022, mobilná komunikácia obžalovaného s maloletou z 26. a 27.05.2022 a iné.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoPno/2/2022 zo dňa 02.06.2022, ktorým bol návrh poškodenej na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a o návrhu obžalovaného bolo rozhodnuté tak, že bolo nariadené neodkladné opatrenie v tom, že matka H. V. je povinná odovzdať maloletú H. do starostlivosti otca - obžalovaného, je povinná platiť na maloletú výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa do 20. dňa v mesiaci, je oprávnená stretávať sa s maloletou každú párnú nedeľu od 14,00 hod. do 17,00 hod. pri vyzdvihnutí a odovzdaní maloletej v mieste bydliska obžalovaného. Neodkladné opatrenie trvalo do právoplatného skončenia konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode manželstva rodičov vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 8P/111/2019 a zrušilo sa ním uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/335/2021 zo dňa 23.12.2021.

Rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 23.09.2021, ktorým bolo v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej H. W. rozhodnuté tak, že maloletá bola zverená na čas po rozvode rodičov do osobnej starostlivosti matky (poškodenej), otcovi (obžalovanému) bolo uložené prispievať na jej výživu po 80,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletej a upravený styk otca s maloletou na každý párný týždeň v mesiaci od piatka 17,00 hod. do nedele do 15,00 hod., počas zimných, jarných a letných prázdnin, tiež veľkonočných sviatkov, pri prevzatí a odovzdaní dieťaťa po styku v jeho bydlisku.

Odvolanie obžalovaného proti vyššie citovanému rozsudku bolo podané dňa 12.10.2021 na Okresnom súde Trebišov prostredníctvom právneho zástupcu obžalovaného a boli ním napadnuté všetky výroky rozsudku.

Následne sa obžalovaný vyjadril písomne aj k stanovisku kolízneho opatrovníka zo dňa 15.10.2021 podanému k jeho odvolaniu.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/336/2021 zo dňa 28.09.2022, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 23.09.2021 a vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Lekárska správa vypracovaná dňa 02.11.2021 lekárkou Ambulancie pediatrickej neurológie Detskej fakultnej nemocnice Košice uzatvára u maloletej H. W. pre diagnózu F41.8 Zmiešaná úzkostná porucha.

Lekárska správa vypracovaná dňa 03.11.2021 lekárkou Ambulancie pediatrickej kardiológie Detskej fakultnej nemocnice Košice uzatvára tachykardie, prítomné pri strese dieťaťa ktorému je vystavované a odporúča zabezpečiť pre H. W. kludové prostredie, nevystavovať ju permanentným stresom a cestou psychológa psychoterapiu.

Správa Centra pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie z diagnostického vyšetrenia maloletej H. W. zo dňa 17.01.2022 vypovedá o tom, že maloletá, ktorá prišla na stretnutie s otcom, sa počas psychologického vyšetrenia snažila vyhnúť otázkam týkajúcim sa rodinných vzťahov. Bolo pre ňu nepríjemné hovoriť o svojej rodine, o vzťahu jej rodičov, ale aj o jej vzťahu s matkou. Oddelene zobrazila terajšiu rodinu jej matky s jej priateľom V. a ich spoločným dieťaťom a ďaleko tejto rodiny znázornila domácnosť, v ktorej býva s otcom. S nadšením však zobrazila umeleckú školu ktorú navštevuje, budovu kde chodí cvičiť a objekty blízko bytu, v ktorom s otcom býva. V testoch zameraných na analýzu

rodinných vzťahov bol zistený intenzívny pozitívny vzťah maloletej s jej otcom. Otec naplňa jej potrebu emocionálnej blízkosti, potrebu bezpečia, prijatia. Vzťah s matkou prezentovala skôr ako odmietavý. Voči matkinmu priateľovi vyjadrila výrazne odmietavý postoj. Vyjadrila pranie, aby rodičia žili spolu, za matkou jej bolo smutno, ale vadilo jej, že odišla za iným mužom. Výsledky vyšetrenia maloletej preukázali, že dlhodobé nedoriešenie otázky fungovania rodičov po rozvoďte bolo pre dieťa nadmerne stresujúce. Keď matka odišla maloletej bolo veľmi ťažko a smutno, ale v čase jej vyšetrenia už bola radšej, keď sa rodičia nestretávali, pretože pri stretnutiach sa stále hádali. Maloletá rezignovane prijala, že matka sa nevráti k otcovi, ale nevie jej odpustiť, že sa rozhodla odísť od nej a od jej otca. Svoju rodinu vníma v zložení ona a jej otec. Vzhľadom na uvedené psychologička odporučila rešpektovať postoj a potreby dieťaťa. Dieťa potrebuje čas, aby vedelo pochopiť a akceptovať rozhodnutie matky odísť od otca a založiť si novú rodinu. Dieťa vyjadrilo želanie bývať, žiť spolu s otcom, u ktorého má pocit bezpečia a istoty a vie, že na otca sa môže spoľahnúť.

Správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, Odboru sociálnych vecí a rodiny, z ktorej vyplýva, že dňa 14.03.2022 úrad kontaktoval obžalovaného, ktorý oznámil, že maloletá H. má záujem študovať na osemročnom bilingválnom gymnáziu v Košiciach, k čomu je potrebný súhlas obidvoch rodičov. Matka odmietla podpísať prihlášku na štúdium a obžalovaný požiadal úrad o súčinnosť pri riešení tejto otázky. Oznámil zároveň, že nabáda dcéru ku kontaktom s matkou, nemá problém, aby sa realizoval styk medzi matkou a dcérou, avšak nie za prítomnosti manžela matky s poukazom na sexuálne obťažovanie maloletej zo strany menovaného. Úrad telefonicky kontaktoval matku maloletej, ktorá potvrdila telefonický rozhovor s dcérou, ktorá od nej žiadala súhlas o prihlásenie na štúdium, avšak vyhrážala sa jej, že ak prihlášku nepodpíše, nebude s ňou komunikovať. Podľa matky chce otec maloletej účelovo zmeniť školu dieťaťa. Maloletá ju odmieta, čo je podľa matky ovplyvnené otcom. Obom rodičom bolo poskytnuté v danej veci sociálne poradenstvo.

Zápisnica o trestnom oznámení spísaná na Obvodnom oddelení Policajného zboru Sečovce dňa 26.05.2022 a potvrdenie OO PZ Sečovce zo dňa 30.05.2022 o podaní trestného oznámenia preukazujú, že obžalovaný podal trestné oznámenie na H. V., ex-manželku, pretože neumožňuje maloletej dcére, ktorá jej bola predbežným opatrením zverená do osobnej starostlivosti, komunikovať s ním, berie jej telefón a klame jej o jeho osobe, spolu s jej manželom O. V. ubližujú maloletej a na podporu tvrdeného predložil jeho komunikáciu s maloletou dcérou z mobilnej aplikácie Telegram, uznesenie OS Trebišov zo dňa 30.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.04.2022, list maloletej adresovaný Krajskému súdu v Košiciach zo dňa 22.05.2022 a zápisnicu z výkonu rozhodnutia zo dňa 17.05.2022.

Lekárska správa zo dňa 29.05.2022 vypracovaná MUDr. W. W. uzatvára pre poranenie hlavy maloletej H. W., ku pôvodu ktorého uviedla, že bola udtretá päšťou matkou. Predpokladaná doba liečenia bola stanovená na sedem dní a úraz bol vyhodnotený ako ľahký.

Lekárske potvrdenie vypracované dňa 31.05.2022 všeobecnou lekárkou pre deti a dospelých MUDr. Y. P. vypovedá o povrchovom poranení vlasatej časti kože hlavy a pomliaždení, ako o úraze ľahkom, ktorý si vyžiadal práceneschopnosť od 27.05. do 02.06.2022 a ktoré pravdepodobne zostane bez zdravotných následkov. Podľa udania ošetrovanej maloletej H. W. k zraneniu došlo tým, že bola udtretá päšťou matky.

Správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, Odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 20.05.2022 obsahuje informácie o predmetnom neodkladnom opatrení, nariadení jeho výkonu ako aj o tom, že poškodená podala dňa 26.01.2022 na OR PZ v Trebišove podnet na trestné stíhanie obžalovaného pre marenie výkonu úradného rozhodnutia. Podľa spracovateľa správy došlo konaním obžalovaného k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu pre ktorý bolo trestné oznámenie podané a v nadväznosti na to požiadal spracovateľ OR PZ Košice, OKP, 2. oddelenie vyšetrovania o urýchlené konanie.

K osobe obžalovaného boli prečítané listiny:

Správa Miestneho úradu mestskej časti Košice - Západ podľa ktorej neevidujú cudzích štátnych občanov a s poukazom na uvedené nedisponujú informáciami o rodinných a majetkových pomeroch obžalovaného ani o jeho správaní v mieste bydliska.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vypovedá o tom, že obžalovaný sa v období od 23.04.2017 do 23.02.2022 dopustil piatich menej závažných priestupkov na úseku dopravy cestnej, ktoré boli vybavené napomenutím a v dvoch prípadoch uložením blokovej pokuty vo výške 20,00 €.

Odpis registra trestov GP SR poskytuje informáciu o tom, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vyššie popísanými dôkazmi s cieľom náležite zistiť skutkový stav vecí, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Dokazovanie vykonal v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho závery premietnuté do výrokovvej časti tohto rozsudku. Pre naplnenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu vecí (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) sa tiež vyžaduje, aby procesným stranám nebolo v trestnom konaní upreté právo obstarávať dôkazy, predkladať ich súdu, prípadne žiadať o ich zabezpečenie a následné vykonanie. V predmetnej trestnej veci súd akceptoval všetky návrhy procesných strán na vykonanie dôkazov, a všetky dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom, na hlavnom pojednávaní za aplikácie príslušných ustanovení Trestného poriadku aj vykonal. S rovnakou starostlivosťou pritom pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech.

Vykonané dôkazy súd následne starostlivo a nestranne zhodnotil, každý jeden dôkaz samostatne, ako aj v ich vzájomnej nadväznosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a dospejúc k logickému záveru, že výsledky dokazovania nepostačujú na uznanie viny, obžalovaného F. W. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 105/22/8803 zo dňa 28.10.2022 oslobodil. Oslobodzujúci výrok oprel súd o ustanovenie § 285 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré sa uplatňuje vtedy, ak skutkový dej uvedený v obžalobe sa síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, prípadne iného trestného činu. V danom prípade obžalovaný svojim konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu po stránke subjektívnej ani objektívnej.

Trestný zákon v svojej osobitnej časti pod § 349 upravuje trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a, ktorý marí výkon rozhodnutia súdu (alebo súdom schválenú dohodu) o výchove maloletých detí, alebo výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (aj v súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím).

Opatrením v občianskom súdnom konaní sa rozumejú miernejšie spôsoby donútenia, ktoré možno použiť na dosiahnutie výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí.

Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorej sa rozhodnutie priamo týka.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie.

Tento trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia je prečinom, za ktorý ustanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že z rozvedeného manželstva obžalovaného F. W. a poškodenej H. V., rod. J., pochádza jedno maloleté dieťa H. W., nar. XX.XX.XXXX. S konaním o rozvod manželstva, ktoré prebehlo v januári 2019 pred ruským súdom v Y., nebolo spojené konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k dieťaťu, pretože dieťa malo trvalý pobyt na Slovensku, v L., kde počas trvania manželstva rodina spoločne bývala od roku 2012. Na konanie vo veciach starostlivosti o maloletú bol teda príslušný Okresný súd v Trebišove, ktorý vydal niekoľko súdnych rozhodnutí, kým sa konanie vedené pod sp. zn. 8P/111/2019 definitívne a právoplatne dňa 23.11.2022 skončilo vynesением rozsudku, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu. Maloletá H. je na čas po rozvode manželstva zverená do osobnej starostlivosti obžalovaného, poškodená, teda matka maloletej má povinnosť prispievať na jej výživu sumou 70,00 € mesačne a je oprávnená s maloletou sa stretávať každú páru sobotu od 10,00 hod. do 18,00 hod..

Po rozvode s obžalovaným uzavrela poškodená H. V. druhé manželstvo s O. V., z ktorého pochádza jedno maloleté dieťa. Rodina býva v L., časť X..

Potom ako poškodená opustila domácnosť, ktorú viedla s obžalovaným, zostala maloletá H. v starostlivosti svojho otca, bývali v prenajatom byte v W. na O. U. XX. Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 23.09.2021 zveril síce maloletú H. na čas po rozvode manželstva jej rodičom do osobnej starostlivosti

matky, teda poškodenej H. V. a obžalovanému uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej po 80,00 € mesačne a upravil aj jeho styk s maloletou, avšak obžalovaný sa voči rozsudku odvolal a odvolacie konanie bolo ukončené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/336/2021 zo dňa 28.09.2022 s tým, že citovaný rozsudok okresného súdu bol zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konečnému rozhodnutiu, ktoré bolo vyššie spomenuté, však predchádzalo konanie o návrhu poškodenej na vydanie neodkladného opatrenia. Okresný súd v Trebišove o tomto rozhodol uznesením sp. zn. 8P/111/2019 dňa 12.10.2021 tak, že obžalovanému nariadil odovzdať maloletú H. do starostlivosti matky, prispievať na jej výživu po 40,00 € mesačne a oprávnil ho stretávať sa s maloletou každý párný víkend v mesiaci od soboty od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod., pri prevzatí a odovzdaní maloletej pred Obecným úradom L.. Obžalovaný sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8CoP/335/2021 zo dňa 23.12.2021 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil, čím sa stalo právoplatným a vykonateľným dňom 04.01.2022.

Poškodená napísala obžalovanému v dňoch 04.01., 10.01. a 20.01.2022 e-maily, ktorými ho vyzvala na odovzdanie maloletej H. do jej osobnej starostlivosti. V konaní nebolo preukázané, či e-maily boli doručené do schránky obžalovaného a či ich obsah bol obžalovaným prečítaný. Isté ale je, že dňa 05.01.2022 si poškodená prišla pre maloletú do Košíc na O. U., aby ju prevzala do svojej osobnej starostlivosti na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, o čom obžalovaného skôr upovedomila. Poškodenú sprevádzala Y. Y., dlhoročná rodinná známa obžalovaného a poškodenej. Obžalovaný spolu s maloletou vyšli na schodisko pred vchod č. XX, s cestovnou taškou s osobnými vecami maloletej. Pribeh stretnutia si obžalovaný nahrával na mobilný telefón. Rodičia maloletej komunikovali ohľadom prevzatia dcéry, ktorá nešla k matke, ale počas ich rozhovoru sa skrývala za otcom a na požiadanie matky jednoznačne povedala, že s ňou nepôjde. Po chvíli maloletá z miesta odišla, vystúpila po schodoch a cez vchodovú bránu vstúpila do obytného domu. Obžalovaný počas stretnutia poškodenej zdôrazňoval, že dcéra s ňou nechce odísť, poškodená ale argumentovala neodkladným opatrením. Stretnutie bolo ukončené tým, že z miesta odišiel aj obžalovaný a teda maloletá zostala naďalej v jeho osobnej starostlivosti.

Tvrdenie poškodenej, že maloletú si chcela prevziať do osobnej starostlivosti aj dňa 26.03.2022, podporila svedecká výpoveď Y. Y., avšak len v tom, že v ten deň poškodená zatelefonovala len dcére s otázkou, či pôjde s nimi, načo dcéra odpovedala že nepôjde a hovor ukončila.

O návrhu poškodenej na nariadenie výkonu rozhodnutia na odovzdanie maloletej H. do jej osobnej starostlivosti rozhodol Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 15Em/1/2022 dňa 16.05.2022. Za súčinnosti Základnej školy W. XX v Košiciach došlo dňa 17.05.2022 k výkonu rozhodnutia a maloletá bola odovzdaná do starostlivosti poškodenej.

Poškodená však dňa 29.05.2022 vrátila maloletú do starostlivosti otca vzhľadom na okolnosti, ku ktorým sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila ona i obžalovaný, ktorý mal o pobyte maloletej u matky sprostredkované informácie od dcéry. Od uvedeného dátumu až doposiaľ neboli matka a dcéra v osobnom kontakte.

Obžalovanému je kladené za vinu, že nerešpektoval neodkladné opatrenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019 zo dňa 12.10.2021, vykonateľné dňa 04.01.2022, preto bol uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2022 nariadený výkon rozhodnutia na odovzdanie maloletej H. do osobnej starostlivosti matky H. V.. Týmto sa mal podľa obžaloby dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Žalovaný prečin je úmyselným trestným činom, teda z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a. Výsledky vykonaného dokazovania však v danom prípade nepreukázali úmysel na strane obžalovaného a dokonca nepreukázali ani naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu po stránke objektívnej. Jednoznačne bol preukázaný len jeden pokus poškodenej prevziať maloletú do svojej osobnej starostlivosti, a to dňa 05.01.2022, deň po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti neodkladného opatrenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/111/2019, ktorým bolo okrem iného obžalovanému nariadené odovzdať dcéru do starostlivosti matky. Súd nemá dôvod neveriť obžalovanému v tom, že maloletú na prevzatie matkou pripravil, keď jej vysvetlil právny stav, vrátane toho, že ich pomery sú upravené len dočasne, aj tým, že jej zbalil osobné veci. Tak, ako vypovedali obžalovaný, poškodená i svedkyňa, maloletá H. svojimi postojmi dňa 05.01.2022 preukázala, čo vyplýva aj z obrazovo - zvukového záznamu, že s matkou odísť nechce, skrývala sa za otca a po

niekoľkých minútach vyslovene ušla do brány obytného domu, v ktorom v tom s obžalovaným bývala. Obžalovaný sa snažil vysvetliť poškodené postroje dieťaťa, ktoré v podstate zakceptoval. Uvedené však neznamená, že by tým úmyselne zmaril výkon súdneho rozhodnutia, pretože ako otec a najbližšia osoba maloletej poznal jej potreby a vzhľadom na vek maloletej, ktorá chápala všetky okolnosti, aj právny stav, nedokázal a nechcel zasiahnuť voči dcére tvrdším opatrením. Už v tom čase obžalovaný totižto vedel, že dcéra trpí zmiešanou úzkostnou poruchou, diagnostikovanou dňa 02.11.2021 detskou neurologičkou, rovnako že pri strese sa u nej objavujú tachykardie, v dôsledku čoho detská kardiologička odporúčala dňa 03.11.2021 kludové prostredie a psychoterapiu. Dňa 17.01.2022 obžalovaný odprevadil maloletú na psychologické vyšetrenie do Centra pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie. Psychologičkou zistený intenzívny pozitívny vzťah maloletej s obžalovaným, ktorý napĺňa jej potrebu emocionálnej blízkosti, bezpečia, prijatia. Vzťah s matkou prezentovala maloletá skôr ako odmietavý, bolo jej smutno, keď od nich matka odišla, ale stretnutia s rodičmi si neželá kvôli ich hádkam. Maloletá svoju rodinu vníma v zložení ona a otec. Psychologička odporučila rešpektovať postoj a potreby dieťaťa, ktoré potrebuje čas, aby pochopilo a akceptovalo rozhodnutie matky odísť od jej otca a založiť si novú rodinu. Psychologička odporučila rešpektovať želanie dieťaťa bývať a žiť spolu s otcom.

V kontexte vyššie uvedeného nie je možné vnímať a posudzovať konanie obžalovaného ako trestný čin. Ako rodič, ktorému bola súdom uložená povinnosť v intenciách neodkladného opatrenia, nevyhýbal sa tejto povinnosti, pripravil maloletú na odovzdanie matke, aj keď v konečnom dôsledku neprijal voči dieťaťu ráznejšie a tvrdšie výchovné opatrenia, aby tak umožnil jeho prevzatie poškodenou. Spoločnosť, aj cez inštitúty trestného práva, chráni v prvom rade záujmy a potreby maloletých detí. Takto majú činiť v prvom rade rodičia detí a preto nemôže byť na ujmu obžalovaného, keď nedosiahol u dieťaťa aby odišlo s matkou a zostalo v jej osobnej starostlivosti, keď vedel ako je maloletá dlhodobým nedoriešením otázky fungovania rodičov po rozvođe stresovaná, matku odmieta a len jeho akceptuje ako svoju rodinu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.